

Ἀλέξανδρον Ἡλιάσι Βοειόδα, καὶ εἰς ἔλους τοὺς διαδόχους τῆς Ἀφεντείας, καὶ Θρηῆνος περὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἐνετίησι, παρὰ Ν. Γ. ἀχγ'. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ προηγούμενον καὶ τὸ πρὸν πόνημα πραγματεύονται περὶ τῶν ἱστορικῶν τῆς Οὐγκροβλαχίας. Ἀμφότερα δὲ ἐτυπώθησαν τῷ αὐτῷ ἔτει παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολάῳ Γλυκεῖ, ὅστις ἐδήλωσε τ' ὄνομά του διὰ τῶν ἀρχικῶν στοιχείων Ν. Γ.

(72) — Σταχυολογία τεχνολογικὴ κατ' ἐρωταπόκρισιν τῆς Γραμματικῆς τέχνης· ἐκδοθεῖσα παρὰ Βησσαρίωνος Ἱερομονάχου Μακρῆ, τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, πάνυ ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαία· νῦν πρῶτον τυπωθεῖσα, καὶ πάση ἐπιμελείᾳ Μιχαήλ Ἱερέως τοῦ Μήτρου ἐξ Ἰωαννίνων διορθωθεῖσα· οὐ τῇ προτροπῇ προσετέθη καὶ τὸ « *Περὶ ὁμοίων καὶ διαφορῶν λέξεων τοῦ Ἄμμουλου*, χάριν τῶν φιλομαθῶν. Ἐνετίησι· παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. ἀχγς'. εἰς 8^ο.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς Γραμματικῆς ταύτης, δὲν ἐπαρᾶδιδοτο εἰς τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα εἰμὴ ἡ τοῦ Λασκάρους ἢ τοῦ Γαζῆ. Μετετυπώθη δὲ πολλάκις ἐν τῇ ῥηθείσῃ πόλει μὲ προσθήκας. Καὶ ἐν πρώτοις κατὰ τὸ 1694 παρὰ τῷ τυπογράφῳ Νικολάῳ τῷ Σάρω μὲ τὴν προσθήκην τῶν χρυσῶν ἐπῶν Πυθαγόρου, καὶ ἄλλων τινῶν ὠφελίμων, ἐπιμελείᾳ καὶ διορθώσει Ἰωάννου ἱερέως Ἀβραμίου, τοῦ Κρητός. Ἐκ δευτέρου δὲ τὸ 1768 ἔτος, ἐπιμελῶς διορθωθεῖσα ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἱεροδουκίου τοῦ Παπαδοπούλου παρὰ Δημητρίῳ Θεοδοσίῳ. Ἐπίσης τὸ 1780, καὶ 1801 ἔτος, παρὰ τῷ αὐτῷ τυπογράφῳ, καὶ τὸ 1813 παρὰ Νικολάῳ τῷ Γλυκεῖ.

(73) — Βιβλίον Ἱστορικὸν καλούμενον Ἰουστίνος, μεταφρασθὲν ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς ἀπλήν φράσιν παρὰ Ἰωάννου Μάκολα τοῦ Ἀθηναίου· προσέτι δὲ καὶ τινες μῦθοι, μεταφρασθέντες καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς Λατινίδος φωνῆς εἰς τὴν κοινὴν γλῶσσαν παρ' αὐτοῦ, διὰ δαπάνης δὲ καὶ συνδρομῆς τοῦ πανευγενεστάτου κυρίου Μιχαήλ τοῦ Περούλη, τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν· ἐτυπώθη εἰς κοινὴν ὠφέλειαν τῶν φιλομαθῶν,